

תת"ע 1491/09/20 - בן ציון אלעסרי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 1491-09-20 מדינת ישראל נ' אלעסרי
תיק חיצוני: 41211007434

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	בן ציון אלעסרי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש בתאריך 8.9.2020.

המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 41211007434 המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 22.5.2020.

המבקש הוזמן לדיון שהתקיים בתאריך 8.9.2020.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי ביום הדיון נאלץ לטפל בדודו שחלה בנגיף הקורונה וכי המדובר היה במצב של סכנת נפשות.

טענות המשיבה

המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה וטענה כי המבקש לא צירף לבקשתו כל אסמכתא לטענתו וכי לא ברור מדוע בנסיבות אלה לא יכול היה לבקש דחייה מבית המשפט מבעוד מועד.

דין

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

ההזמנה לדין נמסרה למבקש במועד ביצוע העבירה שאישר את קבלתה בחתימת ידו. משכך אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה למבקש כדין.

המבקש לא צירף לבקשתו כל אסמכתא לתמיכה בטענתו לפיה טיפל בדודו חולה הקורונה, לרבות תצהיר המאמת את טענותיו. המבקש לא הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון ואין בטענותיו הסבר לאי הגשת בקשה לדחיית מועד הדיון.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון או נימוק המצדיק הגשת הבקשה באיחור.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

לא מצאתי כי נסיבותיו האישיות של המבקש, שאינן מבוססות באסמכתאות, מעוררות שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים ביטול פסק הדין.

המבקש לא טען כל טענה אחרת באשר לעיוות דין שעלול להיגרם לו מאי בטולו של פסק הדין שניתן בהיעדרו.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

שיהוי בהגשת הבקשה

בקשה זו הוגשה בשיהוי של למעלה מ-5 חודשים לאחר קיום הדיון ומתן פסק הדין וכל זאת ללא נימוק המצדיק זאת ודינה של בקשה זו להידחות גם בשל כך.

נוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' אדר תשפ"א, 16 פברואר 2021, בהעדר

עמוד 2

הצדדים.